

Arbeidsprøven

-For vurdering av språk og lesing



ARBEIDSPRØVEN

Nynorsk

ELEVHEFTE

LESEKORT 1

A D Å B O V N F

G I P L Y Ø U M

S T Æ R E H J K

a d å b o v n f

g i p l y ø u m

s t æ r e h j k

LESEKORT 2

sa Vi ål du ør våt

dyr syl klo båt lys tak

hest føle prat pris banan måne

bruke stige grave spire fiskar gammal

busk slank språk arbeid apene skog

telefon bokstav overflate tiltak betaling konklusjon

LESEKORT 3

yl vå øt æk tyf sam

nep olk båne eløf nusk sirp

kift flank prone milke napene tammel

bjem rugl tveld sinden lepsene vånader

LESEKORT 4

hjelp

gi

er

kom

det

nei

gøy

skei

over

som

nok

godt

jord

skip

hjort

gjekk

hjarte

gjest

kveld

igjen

haust

gjennom

verda

kjepp

sauene

kino

hjørnet

gjødsel

kirsebær

hoggorm

LESEKORT 5

Per heiter ein gut som alltid bur saman med mor, far og systera, Line, i ei stor blokk.

Ein dag glei mor i trappa.

Ho låg heilt stille for det gjorde vondt i beinet. Per tok til å gråte fordi han vart redd.

Naboen kom ut i gangen og ringde til sjukehuset. Snart høyrde dei ulande sirener utanfor. Per trøysta mor då dei bar henne ut i sjukebil.

Då dei besøkte henne på sjukehuset, ga dei henne blomster.

Etter to dagar kom mor heim.

Far sa: "Velkomen heim.

Set deg i ein stol og lat som du er på hotell."

LESEKORT 6

Lise

Far les i ei bok.

Han les for Lise.

Far les om Pippi.

Pippi likar å leike.

Ho likar dyr.

Ho har ei ape.

Ho har ein hest.

Ho likar å leike med apa og hesten.

Lise ler.

Ho tykkjer at Pippi er rar.

LESEKORT 7

Åse og Ulf

Åse og ein gut som heiter Ulf hadde gått til elva.

Det var is på elva.

Åse og Ulf ville leike med ein båt heilt inne ved kanten.

Der var det vatn.

Åse datt i elva. Ho vart redd.

Ulf vart også redd.

Men Ulf tok tak i jakka til Åse.

Ulf drog Åse opp av vatnet.

Åse var våt og kald. Ho sprang heim.

No er ho sjuk. Ho drikk varm mjølk.

Åse kan nesten ikkje svelgje. Halsen min, seier Åse.

LESEKORT 8

VINDEN OG SOLA.

Vinden og sola krangla om kven av dei som var den sterkaste. Då kom ein mann gåande. Han hadde ei varm kappe på seg. Dei vart samde om at den som først fekk mannen til å ta av seg kappa, skulle vere den sterkaste. Så bles vinden av all si kraft. Men dess meir det bles, dess tettare drog mannen kappa rundt seg. Til sist gav vinden opp.

Då kom sola fram, og det vart godt og varmt. Straks tok mannen av seg kappa.

Og så måtte vinden vedgå at sola var den sterkaste av dei.

LESEKORT 9

VINDEN OG SOLA

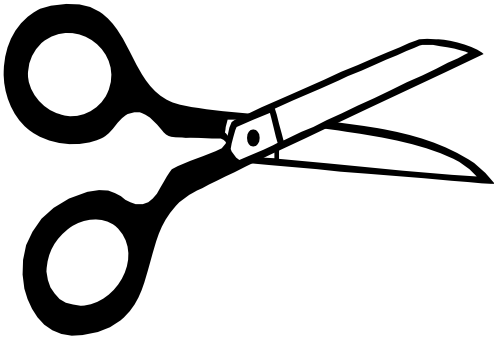
Vinden og sola kunne ikkje bli samde om kven av dei som var sterkast. "Vi må finne noko å bruke kreftene på," sa vinden. Dei tenkte litt. Då fekk dei sjå ein mann som gjekk nede på vegen med ei kappe rundt seg. "Den av oss som kan få mannen til å ta av seg kappa, er den sterkaste," ropa vinden. Sola var einig. Vinden tok til å blåse alt den kunne. Det vart kaldt, og mannen drog kappa tettare rundt seg. Til slutt måtte vinden gi seg. "No er det min tur!" sa sola. Sola kom fram bak skyene og tok til å skine. Det vart varmare og varmare. Mannen vart også varm i den tjukke kappa si. Etter ei stund tok han kappa av seg, og sette seg ned. "No har eg vunne," sa sola. Vinden måtte vedgå at sola var sterkast.

LESEKORT 10

NORDAVINDEN OG SOLA.

Nordavinden og sola krangla ein gong om kven av dei som var den sterkaste. Begge meinte dei sjølve var sterkast, og dei kunne ikkje bli samde. "Vi må finne ein måte å prøve ut dette på," sa sola. Begge tenkte lenge på korleis kappestriden kunne gjennomførast. Brått fekk dei auge på ein mann som gjekk på ein veg nede på jorda. Mannen hadde sveipt ei tjukk kappe rundt seg fordi det var ein kald dag. "Den av oss som greier å få mannen til å ta av seg kappa, er den sterkaste," sa nordavinden. Sola sa seg einig i det. Nordavinden sette i gang med å blåse. Stormskyene jaga over himmelen. Lauvet vart kvervla opp fra bakken. Trea bøygde seg i vindkasta, greiner knakk tvers av, og det vart isande kaldt. Mannen nede på vegen vart forferda over uveret som kom så brått. Han bøygde seg framover, drog kappa godt rundt seg og kjempa seg gjennom stormkasta. Nordavinden sette inn alle kreftene sine for å rive kappa av mannen, men til inga nytte. Mannen tviheldt på kappa med begge hendene. Til slutt måtte nordavinden gi seg, og det vart sola sin tur til å prøve. Sola kom fram bak dei mørke uversskyene. Ho tok til å skine. Lufta vart varmare, og fuglane tok til å syngje. Mannen nede på vegen gledde seg over solskinet. Etter kvart vart det så varmt at han ikkje orka å ha på seg den tjukke kappa lenger. Han tok ho av seg, og sette seg ned for å kvile i det gode veret, "No må du vedgå at eg har vunne," sa sola. Det måtte nordavinden seie seg samd i.

LAGE SETNINGAR - MATERIELL



KLIPP OPP SETNINGANE
I ENKELT ORD



OPPBEVAR SETNINGANE
KVAR FOR SEG

1 på skulen leikar vi med bokstavar

2 i går lærde hunden å hente pinnar

3 sist sommar reiste mor og far

med fly til Spania

VINDEN OG SOLA.

Vinden og sola kringla om kven av dei som var den sterkaste. Då kom ein mann gåande. Han hadde ei varm kappe på seg. Dei vart samde om at den som først fekk mannen til å ta av seg kappa, skulle vere den sterkaste.

Så bles vinden av all si kraft. Men dess meir det bles, dess tettare drog mannen kappa rundt seg. Til sist gav vinden opp.

Då kom sola fram, og det vart godt og varmt. Straks tok mannen av seg kappa.

Og så måtte vinden vedgå at sola var den sterkaste av dei.